

GLOBAL BEDEDAG FOR
BURMA
— 2024 —

I DETTE BLAD

En humanitær hjælpearbejder holder en karennisk mand i hånden, mens han bliver opereret i sin fod, som var blevet skudt af den burmesiske hær.

FRA DIREKTØREN 4

BØNNER FRA BURMA 5

DETTE ÅR 6-7

OMRÅDEOPDATERINGER 8-19

MISSIONSHISTORIER 20-27

KÆRE VENNER,

Tak fordi I beder for os og for menneskene i Burma. Det er nu det 27. år, vi holder global bededag for Burma, og vi ser store forandringer rundt omkring os. Selvom militæret angriber med deres udenlandsk-forsynede jetjagere, stærke artilleri, missilsystem, kampvogne og bomber med en fart og hævn, vi aldrig har set før, taber de langsomt men stødt kontrol over landet. Siden kuppet for to år siden er en ny enhed blevet oprettet i Burma, der skærer igennem sociale, økonomiske, politiske, racistiske og religiøse linjer. Dette er en enhed for et frit og inkluderende Burma, og det er en enhed mod diktaturet. Dette kom som en overraskelse for stort set alle, men det kom også som et bønnesvar. Mens den burmesiske hær har forsøgt at slå ned på sit eget folk, har det blot styrket beslutsomheden om forandring hos folket. Frygten for bomber og angreb, samt sorgen over at miste venner og familier, ligger tungt på alle i Burma.

På trods af dette har folket i Burma en sikker løsning. Jeg ser dem stå med tårer i øjnene, når de begraver en af deres elskede, som de har mistet efter et luftangreb, eller når de bærer de sårede, så hurtigt de kan, hvorefter de vender tilbage til kampen for at redde flere.

De er rædselsslagne og lider store tab, men de brænder med en kærlighed og forpligtelse overfor hinanden og for en ny regering med kærlighed og lov i Burma. Når vi oplever angrebene, beder vi for diktatorerne og deres hær, at deres hjerter må blive forandret. Vi beder for en befrielse for alle og for Burma. Vi ved, at grænsen mellem godt og ondt ikke er mellem os og dem, men i

hvert af vores hjerter, og kun Jesus kan redde os.

Over de seneste to år er over 3 millioner mennesker blevet fordrevet i Burma, og tusinder er blevet dræbt. Tusinder af skoler, hospitaler, kirker, hjem og IDP-opholdssteder er blevet skudt ned og ødelagt. I Karenni-staten for eksempel er hvert eneste hospital og klinik blevet bombet. Regimet er støttet af Rusland, Kina, Nordkorea og Iran. På den front er tingene blevet værre. Men som du kan se på kortet på de efterfølgende sider, har frihedsstyrkerne opnået mere kontrol, og diktaturets greb og kontrolområder krymper.

Vi fortsætter med at bede om kærlighed, retfærdighed, forståelse, tilgivelse og forsoning under denne kamp. Når forandringer sker og en repræsentativ regering er formet i Burma, ønsker vi at kærlighed og forsoning er fundamentalt. Det betyder, at vi alle lige nu må handle i kærlighed, retfærdighed og tilgivelse i hver del af kampen. Vi beder om, at Burma må være et sted, hvor alle kan leve frit sammen med værdighed. Når du beder for Burma, så bed også for nabolandene og din egen nations muligheder for at hjælpe menneskene i Burma mere.

Mange tak alle sammen, der beder for os og for menneskene her. Må Gud velsigne jer i Jesu navn.

Kærlig hilsen,

Dave, familie og CCB og FBR

NÅR DU LÆSER

Gennem dette års bededagsbrochure, vil vi opmuntre jer til at benytte de individuelle bedeemner som en vejledning og en påmindelse om de forskellige og specifikke måder at bede for dette land på.

EN BØN FOR BURMA

Himmelske far, du er fantastisk og mægtig. Din kærlighed når ud over alle grænser. Du er god. Vi erklærer og holder fast i din natur i tro, selvom krig fortsætter med at hænge i Burma, og uskyldige bliver ved med at blive fordrevet. Tak fordi du holder af de fordrevne. Må menneskene i Burma føle dit kærlige nærvær. Giv dem på alle måder - ånd, krop og sjæl. Bring dem en fred, der overgår al forstand. Beskyt deres hjerter og sjæle i Kristus Jesus. Giv dem deres basale nødvendigheder - mad, medicin og husly. Lad dem mærke i deres hjerter, at du har givet dem deres ultimative behov gennem Jesus - retfærdighed og frelse ind i en ny familie, din familie. Må din kærlighed og liv flyde som en flod gennem Burma og bringe helbredelse og genoprettelse. Må kærlighed, enhed, tilgivelse, tro og mod karakterisere ethvert fællesskab. Kun du kan bringe transformation. Vi venter på dig.

I Jesu navn, Amen.

BURMA

GLOBAL BEDEDAG FOR BURMA FINDER STED HVERT ÅR DEN ANDEN SØNDAG I MARTS. BED GERNE SAMMEN MED OS FOR BURMA. E-MAIL INFO@PRAYFORBURMA.ORG FOR MERE INFORMATION.

Tak til Acts Co. for deres støtte og printningen af dette magasin. Dette blad er produceret af Christians Concerned for Burma (CCB). Al tekst ophavsret til CCB 2020. Design og layout af Free Burma Rangers (FBR). Publications. Alle rettigheder forbeholdt. Dette blad må blive reproduceret, hvis de rette krediteringer er givet til tekst og billeder. Rettigheder til alle billeder går til Free Burma Rangers (FBR), medmindre andet er noteret. Nævnte skriftsteder er taget fra Bibelselskabets oversættelse, medmindre andet er noteret. For mere information, besøg www.prayforburma.org info@prayforburma.org

Christians Concerned for Burma (CCB), PO Box 392, Chiang Mai, 50000, THAILAND

• www.prayforburma.org • info@freeburmarangers.org

DETTE ÅR

LANDEOVERBLIK

ET NYT BURMA DUKKER OP

AF ASHLEY SOUTH

Tre år efter kuppet den 1. februar 2021 står Burma ansigt til ansigt med en dyb langvarig politisk, humanitær og økonomisk krise. Alligevel er modstandsdygtigheden hos fællesskaberne og modstandskraften inspirerende.

The State Administration Council (SAC) junta er ulovlig, uægte og faldende. Ikke alene begår militærregimet gentagne gange krigsforbrydelser mod civile og udnytter over en kollapsende økonomi, men de formår ikke engang at udøve selv begrænsede former for militær kontrol over halvdelen af landet. I april 2023 producerede Free Burma Rangers et detaljeret kort over Myanmars hærs dramatiske tab af kontrol to år efter kuppet baseret på feltrapporter fra hele landet. Siden da har modstandskraften taget kontrol over væsentlige nye områder, særligt i Ta'ang og Kokang territorier i den nordlige Shanstat.

Essentielle etnisk væbnede organisationer (EAO'er) leder en bred koalition af føderalistiske og demokratiske kræfter i kampen mod juntaen. Da folk over hele landet rejste sig mod den upopulære junta, beskyttede disse EAO'er flygtninge fra byerne og spillede vigtige roller, der støttede fremkomsten af People's Defense Forces (PDF'er) - en ny generation af væbnede grupper, der var fast besluttet på at modstå den militære magtovertagelse.

Nogle PDF'er arbejder med National Unity Government, mens mange opererer uafhængigt eller er tilpasset EAO'ere. Kombinationen af EAO- og PDF-styrker har været yderst effektiv. For eksempel fortsætter PDF'erne med at kæmpe mod juntaen i samfund med et burmesisk flertal, der længe anses for at være under central statskontrol. Karen National Union (KNU), som i øvrigt ikke havde overtaget og holdt fast i en eneste af Myanmars hærbaser siden 1950'erne, har siden kuppet befriet over 50 fjendtlige baser og udvist Myanmar-hæren fra store dele af Karen-staten. KNU og PDF'erne har påført junta styrker adskillige nederlag i områder, hvor der ikke har været kampe siden 1960'erne. Betydelige sejre er blevet opnået af EAO'er og PDF'er i Karenni, Kachin, Chin og de nord-

lige Shan-stater (Ta'ang og Kokang).

Selvom det virker sandsynligt, at denne konflikt vil trække ud, er EAO'er og andre anti-juntastyrker på forkant for første gang i årtier. Genopblusningen af etniske selvbestemmelsesbevægelser siden kuppet har dybtgående politiske konsekvenser. I mangel på en legitim juridisk central autoritet vender politisk suveræniteten uden tvivl tilbage til de etniske nationer, der først blev bragt sammen som en koloni i britisk Indien. Arvtagerne fra disse etniske nationer – EAO'er, nye hørings- og koordineringsorganer på statsniveau (for eksempel Karenni Interim Executive Council) og civilsamfundsorganisationer (CSO'er) – har nøgleroller at spille i genopbygningen af et nyt Burma.

Anerkendelsen af etniske hjemlande bør danne grundlag for diskussioner om etnisk selvbestemmelse og

Børn deltager i en samling i Karennistaten, Burma.

KRYMPENDE DIKTATORISK KONTROL

FØR KUPPET

EFTER KUPPET

føderalisme i Myanmar. Føderalisme har længe været betragtet som et vigtigt redskab til at løse landets langvarige statssamfundskonflikter og opnå selvbestemmelse for etniske nationer. Føderalisme er ofte blevet diskuteret i form af behovet for at revidere - eller bedre, erstatte - militærets 2008-forfatning. Selvom denne form for slavisk forfatningsændring er nødvendig, kan føderalisme også ses som et fremvoksende fænomen, der udvikler sig ud fra eksisterende praksisser fra fællesskaber og EAO'er, grupper på statsniveau og CSO'er.

Før kuppet i 2021 var udfordringen i Myanmar at danne en autoritær og centraliseret (omend dybt omstridt) stat efter årtier med for det meste lavintensiv borgerkrig. Siden den militære magtovertagelse er udfordringen at genopbygge Myanmar gennem en ny føderaliseringproces.

Det vil være vigtigt at støtte modstandsdygtigheden af lokalsamfund, civilsamlingsorganisationer og EAO'er for at imødegå en anden eksistentiel udfordring: klimaændringer. Samtaler med mennesker over hele landet indikerer, at landdistrikterne allerede er begyndt at opleve de negative virkninger af klimaændringer med højere temperaturer og mere ufo-

ruksigt nedbør, der påvirker ris og andet høst. Ud over presserende humanitære behov i hele landet, er det vigtigt at støtte lokale aktiviteter, som er med til at tilpasse og mindske disse (herunder klimavenligt landbrug og skovbevarelse). Lokale organisationer (CSO'er og EAO'er), har adgang, men der er behov for flere midler.

Kampen for selvbestemmelse og rettigheder for de indfødte i Burma trækker ud og mobiliserer den ekstraordinære modstandskraft hos samfund, civilsamlingsorganisationer og mangeårige EAO'er. I betragtning af den sandsynlige langvarige karakter af konflikter i Burma er det vigtigt at støtte legitime EAO-styremyndigheder, som leverer tjenester til sårbare samfund. For eksempel har centrale EAO'er i årevis administreret mindst 3000 skoler, der leverer modersmålsbaseret flersproget undervisning til omkring en million sårbare børn over hele landet.

I mellemtiden tilbageholder og torturerer State Administration Council (SAC) juntaen borgere, udfører luftangreb mod IDP-lejre og plyndrer landets naturressourcer. Et nyt føderalt Burma er dog ved at opstå.

JACK'S HISTORIE

Jack er en burmeser fra dybt inde i Burma. Han sluttede sig til den pro-demokratiske modstand for to år siden. Inden da havde han ikke haft den store interesse for politik – men da han stod over for diktatorenes undertrykkelse og sine venners død, vidste han, at han var nødt til at gøre noget. Han var en etnisk burmeser fra majoritetsetniciteten i landet, men måtte nu flygte til et karensk-etniske område og lære at blive venner med karenere og andre etniske grupper. Det var sådan, han kom til at slutte sig til et hold af rangers.

Jack elsker mennesker og elsker at få dem til at grine. Hans rolle med FBR har været i børneprogrammerne. Han er en naturlig skuespiller og komiker og er blevet en af de øverste ledere i Good Life Club-programmet for fordrevne børn i Burma. Hans smittende smil og talent ændrer hele atmosfæren. På en nylig mission fandt luftangreb sted nær holdet midt under et GLC-program. Efter at jeflyene var færdige med deres bombning, inklusive beskydning blot et par hundrede meter væk, gik Jack lige ind i midten af gruppen og sagde: "Flyene er væk nu; det

er okay, vi er med jer. Vi er alle frie mennesker, og vi kan vælge at være glade, så lad os være glade. Vi vil ikke lade diktatorerne eller deres fly stjæle det fra os." Change to: Så brød han ud i et improviseret dramastykke, der fik alle til at rulle af grin.

Han blev født i en buddhistisk familie, men besluttede senere, at han ikke havde nogen religion og ingen tro på noget som helst. Men efter at han sluttede sig til Free Burma Rangers for to år siden, begyndte han at spekulere på, om Gud var virkelig. Han sagde: "Jeg begyndte at føle Gud i mit hjerte og i min sjæl. Jeg havde fået at vide, at jeg kunne bede Gud om at hjælpe mig, så det gjorde jeg. Jeg begyndte at se svar på bøn. Flere gange blot på denne mission, under angreb og luftangreb fra den burmesiske hær, bad jeg Jesus om at beskytte mig og de mennesker, vi var sammen med. Mirakuløst nok, selvom mange bomber og morterer kom tæt på os, selvom hæren forsøgte at dræbe os, kunne de ikke. To gange, da jeg troede, at jeg helt sikkert ville dø, sagde jeg bare "Jesus, vil du ikke nok redde mig?" Efter disse begivenheder begyndte jeg at

Modsat top: Jack leder et Good Life program for fordrevne børn i Karennistaten, Burma. Modsat bund: Jack og Peter Eubank udfører et dramastykke for IDP'er i Karennistaten, Burma.

dele min egen tro på, at Gud er virkelig og mit ønske om at følge ham med andre teammedlemmer. Alligevel var jeg ikke sikker."

Derfor henvendte Jack sig en dag til en af lederne og sagde: "Jeg vil gerne døbes." De blev overraskede og spurgte ham, hvad der var sket. Han svarede: "I ved, at jeg har bedt Jesus om at hjælpe mig så mange gange, og han har trofast svaret mig, og jeg var meget tæt på, men alligevel var jeg ikke sikker, for det er et stort skridt. Og så talte jeg med mange fra FBR-teamet og en GLC-instruktør, som bad sammen med mig. Og i går stod jeg overfor, hvad der lignede en umulig situation, der kunne være enden på mig. Jeg bad 'Jesus hjælp mig.' Pludselig var forhindringen fjernet. Faren var væk. Det var virkelig et mirakel. Jeg så det med mine egne øjne. Så jeg besluttede, at jeg ville døbes og følge Jesus."

Jack blev døbt den fjerde juli. Det var en vidunderlig, glædelig dag. Allan Eubank, som har været missionær i Thailand i over 60 år, sagde engang: "Åndelig frihed er grundlaget for politisk frihed. Gud giver os frihed, og når vi beslutter os for at følge Jesus, finder vi os selv mest frie: frie fra egoisme, frie til at elske andre, frie til at tilgive og frie til at følge det liv, som Gud har for hver enkelt af os."

Ovenfor: Jacks dåb og fejring af nyt liv.

HJÆLP TIL DE UDSKØDTE

AT DELE KÆRLIGHED I EN KRIGSHÆRGET NATIONS SLUMKVARTERER

Yangon Slum Outreach (YSO) er en græsrodsbevægelse placeret uden for Yangon siden 2013. YSO arbejder med slumområder, der har udviklet sig i udkanten af denne tidligere hovedstad. Disse fattige samfund består af tilflyttede byboere, omrejsende bønder, bjergfolk og familier, der er fordrevet af cyklonen, Nargis.

Udfordringer:

I disse typer samfund er der få om nogen offentlige tjenester. Der er normalt ingen tilgængelige skoler, intet rindende vand, få job, ringe tilstedeværelse af politi eller infrastruktur. Befolkningen i disse samfund lever i stor usikkerhed og ved, at de kan blive smidt ud til enhver tid og vil skulle videre igen kun for at finde lignende udsigter. Som konsekvens af denne ustabilitet bliver børn frataget grundlæggende uddannelse, medicinske behov er udækkede, og familier oplever fødevarerisikkerhed.

YSO Hovedprogramområder:

- Udbyde grundlæggende uddannelsesprogrammer til folkeskoleelever, der ikke har mulighed for at gå på offentlige skoler.
- Give sunde måltider til børn, der mangler ernæring, og som oplever fødevarerisikkerhed.
- Tilbyde grundlæggende henvisninger til medicinske og sociale tjenester gennem samfundssøgende kontakt.
- Give transportstøtte til YSO-børn til at gå på en offentlig skole.
- Yde hjemmepleje til udvalgte børn gennem et børnehjemsprogram.
- Tilbyde særlig vejledning og logistisk støtte, som gør det muligt for børn at gå i offentlige skoler.
- Skræddersy programmer for unge for at få en ordentlig indkomst.

Bedemner:

- Et særlig bedeemne til YSO er til børnehjemmet. Udgifterne til at leje et hus stiger, og det hus, vi lejer i øjeblikket, skal sælges. Vi har brug for, at alle beder for os, da vi har mange børn og store familier, og det er svært at finde et hus at leje.
- Bed venligst om, at folk i disse Yangon-slumkvarterer må komme til at kende Herren Jesus som deres Frelser.
- Bed venligst for vores team (personale), at Gud vil give os visdom til at arbejde i dette slumområde.
- I disse yangonske slumkvarterer har mange mennesker ikke arbejde eller mad. Bed venligst om deres daglige mad.

Ovenfor: Et slumkvarter uden for Yangon. (Kredit: Frontier Myanmar)

KARENSTATEN

UROKKEG TRO: KARENSKE LANDSBYBOERE HOLDER UD GENNEM ANGREB OG ØDELÆGGELSER

AF KAREN EUBANK

Når jeg sidder under en presenning til gudstjeneste med befolkningen i landsbyen Doh Thu Plaw, bliver jeg frustreret over angrebet, der ødelagde deres smukke kirkebygning og igen tvang dem til at flygte til en midlertidig presenning i skoven. For få dage siden blev kirken revet ned og efterladt i stumper og stykker, da et luftangreb landede lige på den.

Men den fantastiske fleksibilitet hos disse landsbyboere minder mig om, at der blandt Karen-folket er indgroet et løst greb om fysiske ting i denne verden. Menneskene her skifter flydende fodfæste mellem det permanente og det midlertidige. 'Fortrængning' af den burmesiske hær har været næsten lige så regelmæssig som årstiderne i de sidste 70 år i disse samfund. De ærer Gud ved at bygge en kirke af træ, der er pænere end noget hus af bambus i landsbyen, og så mister de den. Alligevel, med deres øjne rettet mod himlen i stedet for på jorden, er der ingen pause i deres tilbedelse: den samme søndagsskole, samme gudstjeneste, samme offer, samme kor, samme salmer - men i et telt i stedet for deres dekorerede trækapel.

Beskeden fra den karenske præst her til morgen er fra Salme 39, 103 og 21: "Lad mig kende mine dages mål. Jorden er fuld af din trofaste

kærlighed. Jeg vil stadig håbe og rose dig endnu mere." Valget af opmærksomhed er vores. Præsten fortæller om, hvem vi skal følge i det nye år. Han fortæller, hvordan året 2022 er afsluttet, og nu i 2023 er det vores valg, hvem vi vil gå med. Anden Mosebog 33:14-15 siger, at Moses siger til Gud: "Hvis du ikke er med os, så send os ikke..." efter at Gud har sagt: "Jeg vil gå med dig og give dig hvile." Matthæus 28 fortæller os, at Jesus sagde: "Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende." Hans løfte er sikkert, men hvad er vores svar? Teksten til en gammel Amy Grant-sang om vores rolle i valget af at følge Jesus forbinder mit sind med budskabet: "Dybt inde i dig er der en åndelig kamp, mørkets stemme og lysets stemme, og bare ved at lytte har du taget beslutningen, for den stemme, du hører, vil vinde kampen."

Under bønner hører jeg en høj lyd ude på marken. Et træ der bliver fældet? Et jagtskud i det fjerne? Jeg lytter nu efter lyde af morterer eller skud fra den burmesiske hærs lejr på bakken over denne landsby. Jeg husker verset om, at Djævelen er en brølende løve, der krummer sig ved vores dør og leder efter noget, han kan fortære. Mine sanser er skærpet i forhold til trusler mod min fysiske sikkerhed, men er jeg lige

så bevidst om Satans trusler mod min sjæl? Er fristelserne til at synde lige så frygtssomme eller alvorlige for mig? Nu hører jeg et fly over hovedet. Alle spænder lidt, på trods af talerens beslutsomhed, der enten ikke hørte eller har valgt at ignorere det, og vi bliver siddende til gudstjenesten i stedet for at evakuere til en bunker. Udenfor kigger folk op og forsøger at identificere pletten af ondskab, men den er meget højt oppe og flyver forbi. Ikke nok trussel til at berettigg advarsklokkerne. Vi slapper af og afslutter gudstjenesten.

Hvad er mine valg? Vrede mod den burmesiske hær. Vrede over undertrykkelse generelt. Frustration over international apati og ligegyldighed. Fortvivlelse over liv fyldt med angst og offer. Modløshed for kronisk afbrydelse af uddannelse. Eller jeg kan følge disse Karen-familiers eksempel og flytte fodfæste for at holde trit med deres problemfri disciplin af tilbedelse. Vi har netop sunget salmen, der siger: "Stol og adlyd, for der er ingen anden måde at være glad i Jesus på, end at stole og adlyde." Hvor er mit fokus? At leve "himmelvendt" betyder at læne sig op ad det evige. Når jeg læner mig op ad verden efter svar på de sværeste spørgsmål, går den i stykker; det kan ikke bære vægten af det ultimative. Læn dig op af det evige, og det kan håndtere vægten af både godt og ondt, både vores "tidløse ånder [der er] som en byrde af solidt guld" (C.S. Lewis, *The Great Divorce*), såvel som syndens destruktive åg og den ondskab vi bærer. Ondskab virker så tung, mere end vi sommetider kan bære, men Lewis minder os om hvad der står i Hebræerbrevet 12, at det evige har mere substans, og i sidste ende "vil alt, der kan rystes, blive rystet og kun det urokkelige vil bestå" (*The Great Divorce*).

Jeg har et valg: At være bange for de tilfældige luftan-

Modsat: Karen Eubank danser med flygtninge fra Karenstaten, Burma. Øverst: Karenske flygtninge holder kirke i junglen.

greb, mortarer og kugler fra en menneskelig fjende, eller at lade det minde mig om at være på vagt over for de angreb, der er mindre dybtgående for de umiddelbare sanser, men mere kronisk ødelæggende for den menneskelige ånd. Kan jeg holde min sjæls følsomhed forstærket over for åndelige angreb, så meget som jeg stiller spørgsmålstejn ved at give efter for søvnen, mens lyde af beskydning præger natten omkring mig?

Tre uger senere er jeg til endnu en gudstjeneste i en anden del af Karenstaten. Den fordrivelse, jeg så i begyndelsen af vores tur, er både blevet tungere i mit hjerte og "normen". Næsten alle karenske samfund, vi har passeret igennem, er flyttet fra deres hjem og landsbyer til træerne og flodbredderne for at undslippe ubarmhjertig beskydning og bombing. Nu befinder jeg mig i en skole, der er indrettet på samme måde som den kirke, der er nævnt tidligere: kemiske ligninger og engelskundervisning er skrevet på en tavle, der er støttet under et træ for elever, der sidder i rene skoleuniformer på en presenning på jorden. De flyttede omstillingsparat deres uddannelse ud af deres skolebygning til et skjulested. Selv børnehaveklasseens Lego kom med, og vi ser de yngste elever lege før timerne, og de adrætte små børnehavebørn udfører deres ko-reograferede dans til "Baby Shark".

Et udvalg af landsbyens ældste fortæller om deres situation, mest af taknemmelighed over, at Gud har sørget for dem, på trods af alt, hvad de har manglet de sidste tre måneder med fordrivelse og arbejdsløshed. "Ingen af os har sultet, vi har på mirakuløs vis været i stand til at arbejde sammen og sørge for hinanden." Det minder mig om lignelsen, hvor Jesus giver mad til de 5.000. Disciplene bad Jesus om at løse problemet, og han svarede, at de skulle begynde med det, de havde. Der har været meget lidt international hjælp til den etniske undertrykkelse i Burma, men de mennesker, vi har tilbragt den sidste måned med, er ikke holdt op med at vente. Deres tro på Jesu løfter har givet dem nok til hver dag, inklusive et håb og en udholdenhed til at gå videre mod det, de endnu ikke kan se.

Jeg overvejer igen spørgsmålet om, hvordan godt og ondt tillades at eksistere sammen i Guds suverænitet. Vi er her i kirken tidligt om morgenen og kigger i retning af den nærmeste burmesiske hærs lejr blot to kilometer væk på den anden side af tågede rismarker. Svaret, der kommer først, indeholder både håb og ødelæggelse: frihed. Gud giver os alle frihed, og derfor opstår der undertrykkelse af dem, der afviser ham, men det samme gør muligheden for at leve i kærlighed, tro og håb, som vi er blevet mindet om af vores karenske brødre og søstre. De bliver rystet, men holder alligevel – med taknemmelighed! – fast i Jesu løfte om overflod.

ET LIV MISTET, ET REDDET

DE TRAGISKE UDFORDRINGER VED MEDICINSK BEHANDLING I BURMA

AF SAMI DONNELLY

Som de fleste tropiske steder i verden har Karenstaten to årstider: regnsæson og tørsæson. I regnsæsonen kan det regne i dagevis uden at stoppe. At bo i dette miljø tilføjer ekstra udfordringer til daglige fornødenheder, såsom at have tørt husly og tøj. Ekstreme nedbør kan forårsage alle former for gener, herunder jordskred og oversvømmelser. Den kan tage et lille vandløb og forvandle den til en brusende flod, der afskærer vejen. Dette kan skabe en vanskelig udfordring at navigere i, når man står over for en medicinsk nødsituation.

Sådan var det for en kvinde, vi mødte, mens vi tjente på en af FBR's fjerntliggende jungleklinikker. Denne kvinde var gravid i syvende måned. Hendes veer var begyndt for tidligt derhjemme, og tingene udviklede sig hurtigt til en medicinsk nødsituation. Hendes baby lå forkert, og da hendes krop begyndte at presse, kom barnets arm og navlestreng først. Da det var midt under regnsæsonen, var vejene i dårlig stand. Hun tog

den modige beslutning for hende og hendes baby at vandre i to timer samt krydse en stor flod for at nå et køretøj, der kunne bringe hende til den eneste klinik for 11 omkringliggende landsbyer: vores. Da hun kom til vores læger, kunne de se babyens hoved - fra den forkerte ende. Vores læger kan ikke operere, men de kunne stabilisere hende og eskortere hende til det nærmeste hospital, en seks timers kørsel væk.

På vejen fødte hun en dødfødt baby, men fik alvorlige blødninger. Lægerne med hende var i stand til at bremse blødningen og få moderen på hospitalet i tide til, at personalet dér kunne tage over og hjælpe. Moderen forblev stabiliseret hele tiden, og mens vi sørger over tabet af hendes barn, glæder vi os over moderens liv. Dette er en af mange historier, som disse landsbyboere udlever til daglig. At kende de ekstreme nødsituationer og dybe sorg, de oplever, hjælper os til at vide, hvordan vi skal bede for Burma.

MILITÆRET BOMBER OG ØDELÆGGER KIRKE

Siden kuppet har militæret hver dag dræbt sit eget folk, blandt andet ved at udføre luftangreb over hele landet. I denne måned er hundredvis af mennesker blevet dræbt af luftangreb, og kirker er blevet direkte bombet. Dette var en smuk kirke i landsbyen Mae Ka Nae, i Dooplaya distriktet, Karenstaten, Burma. Den 11. april 2023 lancerede det burmesiske militær et landoffensiv mod denne landsby og bombede den flere gange. De kastede en bombe på over 200 kg direkte på kirken, som ødelagde kirken og satte ild til den.

Udover at kirken blev bombet, blev andre bygninger ødelagt af luftangreb, og 12 andre hjem blev brændt ned til grunden, da den burmesiske hær besatte Mae Ka Nae efter bombningerne.

Alle landsbyboerne er flygtet, inklusiv præsten. Han sagde, at han beder om at genopbygge kirken efter diktaturets fald og værdsætter alles bønner. Burmas militær slog også ned på det omkringliggende område med kraftig mortar- og maskingevær. De etablerer sig i nærheden af kirkens ruiner og forhindrer alle i at komme tilbage. Tak til jer alle for omsorg og bøn.

Kirken før og efter den blev ramt af en 200 kg tung bombe af Burmas hær.

LÆGER SOM MÅL: MANGE DRÆBTE I DEN BURMESISKE HÆRS ANGREB PÅ MEDICINSKE FACILITETER

Bomberne faldt ned med meget kort varsel, og de fire læger, der bemandede deres opsamlingssted, blev dræbt på stedet af en bombe på over 200 kg. Allerede dagen efter, på et andet indsamlingssted, blev to ægtepar, der alle fire var læger, også ramt direkte med en bombe på 200 kg, da de gjorde tjeneste på deres lægepost. Den forsætlige målretning og mord på disse otte mennesker ved luftangreb, mens de bemandede medicinske faciliteter, er ondskab og en krigsforbrydelse. Lige før disse hændelser besøgte vi to klinikker, der var blevet ødelagt af den burmesiske hærs luftangreb, samt et hospital, der var blevet ødelagt og dræbte to patienter, inklusive en baby. Inden da besøgte vi hold af læger fra tre forskellige hospitaler, som vi støtter, og hver enkelt af dem er blevet ramt af luftangreb, hver enkelt har måttet flytte, og alle er blevet angrebet igen.

Disse luftangreb og ødelæggelser samt drabet på medicinsk personale har påvirket alle medicinske operationer i Burma. I Karennistaten er hvert eneste hospital og hver klinik blevet angrebet fra luften; mange er også blevet angrebet af morterer på jorden. Den burmesiske hærs direkte målretning mod medicinsk personale og de faciliteter, der giver livreddende hjælp, er et almindeligt mønster i Karennistaten og over hele Burma. Det er utroligt ondskabsfuldt. En lokal leder fortalte os: "Vidste du, at de, der støtter diktatorerne i Burma, er Rusland, Iran, Nordkorea og Kina? Disse er onde regeringer, der støtter en ond regering. De er alle forenet og støtter dem. Hvorfor er de gode lande ikke forenet om at støtte os? Hvorfor hjælper ikke engang ét godt land os? Hvorfor er det kun de onde lande, der blander sig?"

Kære venner, bed venligst for lægerne: at de vil overleve dette, og at vi må kunne hjælpe dem med at finde steder at gemme sig og genopbygge hospitaler og klinikker, der fortsætter med at tjene og yde livreddende hjælp. Hundredvis af landsbyboere og lokale modstandsgrupper er blevet dræbt; tusinder er såret, og der er stærkt brug for hjælp. Alene i Karennistaten er over tre hundrede tusinde mennesker fordrevet; mange har brug for lægehjælp, og alle lever i frygt. Over hele Burma er over tre millioner mennesker fordrevet. Bed venligst for lande med god vilje til at vælge at hjælpe folket her.

Øverst: Thaug Salone klinikken, der blev ødelagt af den burmesiske hærs bombe den 10. maj 2023.

Nederst: En internt fordrevet person modtager pleje fra en læge.

KACHINSTATEN

DESPERATION OG DESTRUKTION

AF TAYLOR CARMICHAEL

Næsten tre år efter militærkuppet i 2021 har Kachinstaten oplevet en væsentlig ændring i det politiske landskab. Den 27. oktober 2023 lancerede Brotherhood Alliance og andre modstandsstyrker Operation 1027 i den nordlige Shanstat, hvilket resulterede i erobringen af flere byer og hundredvis af den burmesiske hærs lejre og stillinger. Operationen skabte en dominoeffekt på tværs af Burma, hvilket har resulteret i store territoriale gevinster for Kachin Independence Army (KIA) fra Kachin Independence Organization (KIO) og andre modstandsorganisationer i Kachinstaten. Operationen repræsenterer et væsentligt vendepunkt i krigen, hvis omfang ikke er set siden begyndelsen af konflikten for mange årtier siden.

Dette skift i Burma er et tegn på, at Kachins befolkning styrker sig i beslutsomhed efter at have lidt i årevis med udnyttende regeringsførelse, militære angreb og luftangreb. Burmas hær er kun blevet mere destruktiv, efterhånden som dens greb om magten smelter væk, hvilket igen kun øger solidariteten blandt Kachinfolket.

I marts og april 2023 gennemførte den burmesiske hær en offensiv og ødelagde 12 landsbyer med landoffensiv, luftangreb, ildspåsættelser og artilleri, og fordrev mindst 10.000 mennesker langs Mandalay/Myitkyina-motorvejen i Shwegu Township. I et andet tilfælde bombede militærfly den 13. oktober Munglai Hkyet IDP-lejren i Waingmaw Township og dræbte 29 civile, mens de sårede yderligere 57. Disse afskyelige angreb har været karakteristiske for, hvad militæret har gjort i hele Burma, og folk vil ikke finde sig i det.

Bed venligst sammen med os om, at de fordrevne i Kachin vil blive rigt forsynet med håb, mad, husly og medicin. Bed venligst om opmuntring fra KIO og andre styrende organer i Kachin, som står imod militærregimets undertrykkelse. Bed om, at militæret vil blive stoppet, stillet for retten, og at den demokratiske regering vil blive genoprettet. Bed endelig om enhed blandt alle de etniske grupper, når de bygger et nyt land baseret på frihed, retfærdighed og fred.

Øverst: Internt fordrevne i Si Taung gemmer sig i et midlertidigt junglely. Modsat øverst: Internt fordrevne i Man Hka, der bor på gårdens marker. Modsat venstre: Si Ta offentlige hospital ødelagt af luftangreb. Modsat højre: Landsbyen Man Win ødelagt af brandstiftelse af den burmesiske hær.

BEDEEMNE

BED OM, AT GUD VIL TRØSTE OG HELBREDE DEM,
DER HAR MISTET DERES KÆRE ELLER LIDT TRAUMER.

HÅB MIDT I ØDELÆGGELSE

AF STEPHEN WEISENAUER

I april og maj 2023 modtog femogtyve frivillige fra Chinstaten humanitær træning, som omfattede medicinsk træning, rapportering, åndelig ledelse, overlevelsessevner og tjeneste i børnearbejde. Følgende beretning fandt sted under træningen og er skrevet af en af underviserne.

På tredje dag af lederskabs- og rapporteringstræningen i Chinstaten, så vi en burmesisk hærs MiG-29 brøle hen over himlen. Den fløj ud af syne, og få minutter senere hørte vi et brag i det fjerne. Tlanglo landsbyen, omkring 15 kilometer væk, var blevet bombet. De første meldinger var, at to mennesker var blevet dræbt og flere såret. Vi stoppede op for at bede for folket i Tlanglo og spurgte Gud, hvad vi skulle gøre. Chin National Army havde allerede evakueret og behandlet de sårede, så vi besluttede at sende et rapporteringshold for at interviewe øjenvidner og dokumentere luftangrebet.

Seks rapporterende studerende og to instruktører hoppede ind i en ladvogn og tog af sted mod Tlanglo. Efter tre timer på vanskelige bjergveje ankom vi til den knuste og øde landsby. Kombinationen af storstilet ødelæggelse og

fuldstændig stilhed var foruroligende. Da eleverne kravlede ud af lastbilen, stirrede de rundt med store øjne, synligt forstyrrede og ængstelige. De havde aldrig set en bombet landsby før. Instruktørerne kaldte eleverne sammen for at bede først. Vi bad for ofrene, for at Gud ville bruge os til at hjælpe folket, og gennem god rapportering få budskabet ud om, hvad der var sket. Vi bad til Gud om at velsigne vores møde med mennesker, og at Gud ville fylde os med sin fred og kærlighed til at give andre. Vi sagde amen og begyndte at gå ned ad landsbyens hovedgade.

Vi gik forbi smadrede hjem med sprængte vinduer og ydervægge. Husene tættere på, hvor de to 200 kg bomber havde ramt, blev reduceret til forvrængede bunker af tømmer og metalplader. Da vi undersøgte skaderne, blev vi mødt af en håndfuld mennesker, der bevogtede landsbyen fra plyndringer eller for at gennemgå deres ødelagte hjem. Eleverne begyndte med det samme at tale med landsbyboerne, stille spørgsmål og lytte til deres historier. De konstaterede, at 51 ud af 81 hjem var ødelagt eller stærkt beskadiget. To mennesker var blevet dræbt: en

Øverst: Elever i spirituel ledelse beder for en mand, der mistede sin familie i et luftangreb. Midsat: (Top til bund) Thant Lang byen ødelagt af den burmesiske hærs luftangreb. En spirituel lederskabsstuderende. To frivillige driver medicinske klinikker i Chin State.

kvinde i 50'erne (en elsket skolelærer) og en far til to. Elleve mennesker blev alvorligt såret, heriblandt en seks måneder gammel dreng og en elleve år gammel dreng. Det var yderst bevægende at se, hvordan eleverne lyttede til, trøstede og bad for folk. Udtrykket af frygt og ængstelse, da de ankom, var blevet erstattet af kærlighedsdrevet medfølelse. Helligånden greb dem, gav dem det rette hjerte og de rigtige ord, og han brugte dem, ligesom vi havde bedt om. Det var fantastisk at se. Det fik mig til at tænke på Nehemias 9:20, da levitterne priste Gud for de mange måder, han sørger for og leder sit folk ved at bede: "Du gav din gode Ånd til at undervise dem."

Holdet blev i Tlango i omkring to timer, tog billeder, interviewede, tog noter, lyttede, græd med og bad for folk. Da det var tid til at tage afsked, var de to elever ingen steder at finde. Lidt irriteret over, at disse elever kom for sent, begyndte vi at lede efter dem. Jeg så dem til sidst i en ældre landsbyboers knuste, men stadig stående hjem. Da jeg kom tættere på, kunne jeg se gennem det manglende sidespor, at deres hoveder var bøjet. De bad for den ældre mand. Det føltes som om, jeg var faldet over et helligt sted. Med ærbødighed og ærefrygt så jeg dem bede, og jeg løftede min egen stille bøn. Jeg takkede Herren for at bruge disse elever til at være ambassadører for Guds barmhjertighed og fred. Gud brugte disse trofaste elever til ikke kun at gennemføre interviews og skrive en god rapport, men også til at bringe hjælp, håb og Guds kærlighed til denne mand midt i ekstremt tab.

Vi tog derefter tilbage til lejren for at have en opfølgende rapporteringstime. Det var vidunderligt at se, hvordan de tog det, de lærte, og omsatte det i praksis på en så direkte måde. Det var en sand glæde at se dem vokse i deres evner og selvtillid som journalister og se, hvordan de blev strakt og vokset som åndelige ledere. De interviewede ikke bare folk og indsamlede information. De tjente mennesker, bad for dem og gav dem håb. De voksede også i deres lyst og passion for at elske og hjælpe andre. De studerende sagde, at oplevelsen gav dem lyst til at blive ved med at hjælpe folk mere og mere. For alle virkede det som om en lille gnist var blevet blæst til flammer. Bed om, at Gud vil fortsætte med at blæse den ild og fuldende de gode ting, han startede i dem. Og bed om, at Guds gode ånd vil fortsætte med at instruere og vejlede dem.

AT STOPPE OG DUFTE TIL ROSERNE

AF JESSE CUSIC

Herren vil altid lede dig, selv i øde egne vil han mætte dig. Han vil styrke din krop, så du bliver som en frodig have, som et kildevæld, hvis vand ikke svigter.

- Esajas 58:11

Hver morgen bærer elever og ledere læs ind i FBR-træningslejren. Nogle dage er det træ til at bygge en ny bygning; andre dage kunne det være tøj og toiletartikler til FBR-eleverne. De fleste dage er det mad – endeløse mængder ris på ryggen af mennesker fra hele Burma, der bærer mad til den uge. Belastningerne slutter aldrig – der er altid noget, der skal bæres, enten til klinikken eller træningslejren. Ligesom myrer vil der være en række på 200 mennesker med byrder på deres skuldre og en pandelampe på panden, der går tungt belastet ind i lejren.

En morgen, da jeg så eleverne, rækken af myrer, komme ind i lejren, så jeg vantro ud, da mere end halvdelen af eleverne ikke bar mad eller forsyninger – men pott blomster. En efter en gik de forbi med orkidéer, roser og små træer. Hvad i alverden lavede de? Vi har brug for mad og forsyninger – hvorfor spildte de deres tid på at bære hundredvis af blomster ind i junglen?

Jeg fulgte efter rækken af elever, der bar blomster, mens de gik gennem lejren og afsatte deres duftende og farverige pottplanter ved døren til et orkidéespalier, der var ved at blive bygget af bambus. Eleverne i lejren, som normalt ville grave en ny bunker i bakkens side, satte i stedet et smukt spalier op midt i lejren.

Hele situationen fik mig til at grine. Hver dag spekulerer vi på, om vores lejr bliver sprængt i luften i morgen. Jetfly brager forbi, og vi gemmer os i vores huller, og det føles udmattende bare at overleve. I mit sind vil

jeg fortælle dem, at vi ikke skal sætte blomster op, men bare fokusere på at overleve, indtil denne krig slutter. Men så indså jeg: denne krig har stået på i 75 år, og den ender måske ikke i nogen af vores liv – så disse studerende havde besluttet, at i stedet for bare at overleve, skal vi trives. I stedet for bare at have vores daglige ris, lad os også bringe smukke ting ind som blomster og tage os tid til at nyde den skønhed, som Gud har skabt i verden.

Til sine disciple sagde han: »Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for livet, hvordan I får noget at spise, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Livet er jo mere end maden, og legemet mere end klæderne.

Læg mærke til, hvordan liljerne gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer, end ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem.

- Lukas Evangeliet 12: 22-23, 27

Elever bærer forsyninger over Burmas bjerge.

EN FLYGTNINGS HISTORIE

AF JAMES GONZALEZ

En karensk ranger som var blevet veteran ved navn David bor med sin kone og tre børn i Mae La flygtningelejr. David har været en af de mest aktive Free Burma Rangers i løbet af det sidste årti. Han har været på utallige missioner i Burma og har endda rejst til Mellemøsten for at tjene de mennesker, der er under undertrykkelse dér. Mange af de mest mindeværdige fotografier og videoer fra de sidste ti års missioner er enten kommet fra David selv eller de elever, han underviste. Men lige nu afventer han muligheden for at flytte til et andet land, så hans børn måske får mulighed for at modtage en kvalitetsuddannelse. På trods af muligheden for at bo i et mere udviklet land uden frygt for natlige luftangreb eller et undertrykkende diktatorisk regime, ville David fortælle dig, at han ville ønske, der var en anden vej.

David elsker sit folk. Han elsker sit hjemland. Han har brugt det meste af sit voksne liv på at hjælpe mennesker i nød. Alligevel indser han på grund af den ig-

angværende konflikt i Burma, at det at lede sin familie godt betyder at træffe svære valg. David er ikke alene.

Ifølge FN's højkommisær for flygtninge bor der over 90.000 flygtninge i ni lejre inde i Thailand. Derudover har den kongelige thailandske regering registreret over 480.000 personer som statsløse. Den ældste af lejrene i Thailand er Mae La flygtningelejr nær Mae Sot. Nogle beboere i denne lejr, som blev etableret i 1984, har boet der i over tyve år. Flygtninge, der bor i lejren, må ikke arbejde, og nogle måneder modtager de mindre end \$20 (eller 136 danske kroner) per person for mad.

Vær med os i at bede for disse mænd, kvinder og børn, mens de lever i en tilstand af usikkerhed i årevis. Bed om, at der må herske fred i Burma, så disse familier kan vende tilbage til deres hjem og leve i harmoni med hinanden. Lad os også bede for dem, der flytter til et andet land, at de er i stand til at opbygge et nyt liv og måske endda vende tilbage til Burma på et tidspunkt i fremtiden.

SYGEPLEJE PÅ FRONTEN

AF ANDRE HUEGEL

*Herren øver retfærdighed og ret mod alle undertrykte.
-Salme 103:6*

Nogle af jer spekulerer måske på, hvad den nuværende tilstand af sundhedsvæsenet i Burma er? I en nylig samtale, jeg havde med en kommandant fra Karenni-staten om dette emne, forklarede han:

"Lige nu arbejder vores hospitaler, men den burmesiske hær forsøger stadig at finde dem og ødelægge dem med luftangrebene. Vi har mange sygeplejersker og læger, der flygtede efter kuppet og nu arbejder for at hjælpe folket. Disse hospitaler behandler ikke kun soldater, de hjælper alle civile. Vi er heldigvis stadig i stand til at få medicin. Al pleje på hospitalerne er gratis. Ingen af patienterne betaler, men deres familier kommer normalt med dem for at tage sig af dem, og landsbyboerne medbringer også mad og grøntsager, så hospitalet er i stand til at overleve."

Den dystre virkelighed er, at disse patienter, sundhedspersonale og hospitaler ikke behandles som tilskuere, men som mål af den burmesiske hær, som gør en fælles indsats for at ødelægge dem. Rapporter fra hold i fronten bekræfter fortsat dette.

Burma er som ethvert andet sted. Folk bliver syge, og nogle sygdomme er så komplekse, at de kræver specialister. Babyer er født med behov for hjerteoperationer ligesom i ethvert andet land. Enkeltpersoner lider af nyresvigt, kræft, colitis ulcerosa osv. Ud over dette skaber krigen en anden række problemer: traumatiske amputationer, vaskulær skade, hæmothorax, pneumothorax, traumatiske hjerneskader og listen fortsætter.

Alle disse problemer kræver et komplekst tværfagligt team af sundhedspersonale for effektivt at imødekomme behovet. Teamet omfatter læger, sygeplejersker, laborieteknikere, logistikere og andre. Vi er så taknemmelige for sundhedspersonalet, der er villige til at blive hos folket og bygge bro over den humanitære kløft i stedet for at flygte. De gør det med stor personlig risiko og opofrelse.

Derudover er vi taknemmelige for alle de andre organisationer, der vælger at blive. Dem er vi dybt taknemmelige for. De medicinske behov i Burma er så store, at ingen enlig person eller organisation kan imødekomme dem. Kun ved at arbejde sammen, elske hinanden og tilgive hinanden, kan vi arbejde for at hjælpe Burmas befolkning.

Helbredelse var et vigtigt aspekt af Jesu tjeneste. Det tog ofte det meste af hans tid, når han var sammen med skarerne. Nogle gange føles det sådan for os. Men vores håb er, at vi kan se dybere, på samme måde som Jesus gjorde.

Midt i lidelsen og smerten bliver vi mindet om det håb, der fortsat eksisterer. Følgende ord fra Klagesangene er til stor trøst:

Men dette lægger jeg mig på sinde, derfor vil jeg vente: Herrens troskab er ikke hørt op, hans barmhjertighed er ikke forbi, den er ny hver morgen; din trofasthed er stor. Jeg siger: Herren er min lod, derfor venter jeg på ham. Herren er god mod den, der håber på ham, mod det menneske, der søger ham. Det er godt at vente i tavshed på Herrens frelse. - Klagesangene 3:21-26

Ovenfor: En modstandsmand får behandling for et skudsår.
Motsat top: Læger bærer en hjælpearbejder, som har fået sin fod sprunget i luften af en landmine.
Motsat bund: Lægerne øver sig i at placere kompressionsforbindinger.

HJERTETS JESUS REVOLUTION

Den 22. maj 2023 bad en ung ranger om at blive døbt. Han sagde, at han kunne mærke Guds varme, lige siden han kom til vores træning for et år siden. Han havde set folk blive døbt, han mærkede Guds nærvær, når folk bad, og han ønskede det for sig selv. Først sagde han, at han ikke troede på noget eller nogen religion. Da han begyndte at åbne sit hjerte, begyndte han at mærke Guds varme og kærlighed. Han begyndte at tænke på, hvordan han skulle blive døbt og bede. Han kunne mærke Guds nærvær. Han ønskede at ændre sit liv og blive en efterfølger af Jesus.

En aften viste de en film i lejren, en ny film ved navn "Jesus Revolution." Den handler om en genoplivning i USA, især blandt hippierne i slutningen af 60'erne og begyndelsen af 70'erne. Han sagde: "Jeg så den film, og

jeg kunne mærke Guds nærvær og kærlighed. Og da jeg så de unge blive døbt, vidste jeg, at jeg var nødt til at gøre det. Jeg ville gerne døbes med det samme!" Lige efter filmen ville han gerne døbes, men det var allerede sent på aftenen. Så næste dag ville han springe lige i vandet, men han talte med en anden ranger, som er kristen, og de bad sammen. De kom til lejrlederen, og Blade spurgte: "Kan jeg blive døbt i dag?"

"Ja!" svarede lederen, og vi gik ned til floden ved lejren og døbte ham. Alle var så glade. Tak fordi I bad for ham, da han er en del af Guds kærlighedsrige, på jorden og i himlen.

Blades dåb og fejring bagefter.

KVINDELIG MEDICINER PÅ FRONTLINJEN

AF KAREN EUBANK

Nwye Nwye kunne være min datter. Hun blev født året mellem mine to piger, og som 22-årig er hun smuk, levende, engageret og lidt drilsk. Hun griner: "Hvis du er det eneste barn, får du alt det gode udseende." Hun er både selvsikker og sød... bag kulisserne er hun et kraftcenter af kapacitet og mod. Det er ofte svært at værdsætte alle de forskelle hos dem omkring os, der har bragt os sammen på samme vej, og det gælder især for de mange unge rangere, der slutter sig til FBR.

Nwye Nwye er shan, fra den flersprogede Gylden Trekant-region, hvor hun voksede op med at tale shan, burmesisk og thai. Hun var interesseret i miljøstudier og startede en grad i zoologi ved universitetet i Loi-kaw, Karennistaten. På sit andet år satte den militære overtagelse en stopper for hendes studier, og hun protesterede sammen med sine medstuderende. Hun tjente sit karenni PDF-team administrativt ved at indsamle penge til økonomisk hjælp fra udlandet. "Det er et hårdt arbejde," sagde hun. "Man skal være rigtig tålmodig og ydmyg." Senere, da et FBR-hold kom for at lave et GLC-program i hendes by, var hun interesseret i at deltage, men var bekymret for, at træningen ville blive for hård for hende. Hun tog udfordringen op og gennemførte den fire måneder lange uddannelse som teamleder i 2022 og vendte derefter tilbage til Karennistaten på vores mission i januar-februar 2023. Hun sagde: "Jeg er ikke livlig eller musikalsk som GLC-gruppen, så jeg begyndte at hjælpe lægerne med klinikkerne."

Hvad syntes hun om FBR-træningen? Som en helt ny svømmer sagde hun, at det sværeste var dagen i den store flod, som kulminerer i svømning, rappelling, krydsning af rebbroer og et højdespring fra vores 10 meter høje hængebro over floden nær lejren. Hun sagde: "På trods af alle strabadserne i træningen er vi alle glade for at afslutte sammen."

Det bedste ved træningen var at lære at elske min fjende. "Før plejede jeg at hade den burmesiske hær... jeg var så vred på dem. Så begyndte jeg at tænke på dem som mennesker, måske fulgte nogle bare ordrer eller havde andre grunde til, hvad de gjorde." Nwye Nwye var en af rangerne, der valgte at blive døbt i slutningen af træningen. Hun begyndte at høre om

Nwye Nwye beskriver et luftangreb på klinikken bag hende.

Guds kærlighed fra katolske Karenni PDF-venner. Da hun blev interesseret i FBR, så hun dokumentaren og tænkte: "Mens jeg er på uddannelsen, har jeg brug for at lære mere om den kærlighed, de taler om." Fra morgenandagten hver morgen under de tre måneder tog hun beslutningen om at give sit liv til Jesus og blive døbt. "Denne kærlighed til Gud var enkel og let, og det ønskede jeg."

Efter at vores FBR HQ-missionsteam forlod Karenni-staten i marts, var Nwye Nwyes egentlige mission ved at begynde. Hun ønskede at tjene på frontlinjen, men vidste, at hendes lille størrelse ikke kunne bidrage til dem, der bar sårede væk fra slagmarken. Hun slog sig sammen med Kuku, en af de sødeste og modigste sygeplejersker på frontlinjen, der tjener på CCP-steder/Casualty Collection Point (opsamlingssted for sårede), hvor sårede først får lægehjælp. Ikke i stand til at kvæle styrken af modstanden, nægter både soldater og landsbybeboere at flygte. Den burmesiske hær seneste strategi har været at udrydde og bombe alle medicinske faciliteter, fra de hemmelige presennings- og hulestationer til camouflerede hospitaler med operationsrum. I løbet af marts og april blev fire af disse CCP'er, hvor Nwye Nwye hjalp, bombet og ødelagt af jetjagere. Hun sagde: "Det værste var, når man ikke hørte flyet komme, før det var lige over hovedet, og bomben på 200 kg eksploderede i nærheden af dig." En gang søgte hun dækning i en grøft og de andre gange i huler, hvor CCP var placeret.

Om aftenen den 9. maj bombede den burmesiske hær jettfly deres CCP-huleplads tre gange. Kløkken 10.00 næste morgen bombede flyene dem igen. Da der var en lille pause, kørte en lastbil med mennesker væk for at flytte deres gruppe. Da de næste bomber kom, blev to af personerne, der var med hende såret, og Nwye Nwye var den eneste, der kunne hjælpe. Efter at

have brugt al gazebind til at pakke sår, sagde hun: "Jeg var ved at rive stykker af deres tøj af for at stoppe i hullerne for at stoppe blødningen." På trods af alvorlige maveskader overlevede alle! Hun sagde: "Selvom jeg ikke havde rigtig medicinsk uddannelse, gjorde jeg bare, hvad jeg kunne." Der var ingen telefontjeneste i hulen, og hver gang de gik ud for at få et signal, var der et mortar- eller luftangreb. Alligevel var de til sidst i stand til at tage kontakt til en anden CCP, som kunne komme og hente patienterne. Der var så mange forskellige jettfly: sorte, grønne, himmelblå.

De troede, det ville være mere sikkert at blive i hulen, da jettfly sporede undslippende køretøjer, men frygtede så, at en eventuel landoffensiv ville fange dem fuldstændigt. Ved 15.30 tiden havde de taget kontakt til nogen for at hente dem; det tog dem lang tid at forlade området, da de blev ved med at springe ud af lastbilen for at gemme sig, da jettfly kom tæt på. Til sidst kørte de langt nok til at rydde området og ankom til et sikkert sted.

Den følgende uge, den 17. maj, ankom vores team, og vi er taknemmelige for at arbejde på endnu en mission sammen igen. Når jeg ser på den søde unge Nwye Nwye, der hænger ud med sine ranger-venner, inklusive mine døtre, ville jeg aldrig have forventet, at hun havde oplevet så meget tumult i de sidste to år, idet hun begav sig ud i voksenlivet. Men hendes historie er et repræsentativ for så mange unge mænd og kvinder, der tjener deres folk. Jeg ville ønske, jeg havde flere muligheder for at ære det mod og det engagement, jeg har set. Jeg takker Gud for de krydsninger i vores liv, der har fået vores veje til at krydse hinanden. Jesus har bragt sin simple kærlighed ind i hendes verden fuld af tung kompleksitet, der er for meget at bære for mennesker. Men det er ikke for meget at navigere for Guds hånd.

FALLEN STARS

AF MOON EN FBR RANGER

Because of the action of some people
They walked the road to freedom
leaving the greatest things in their lives behind
Not to stay under the military rules

Youths have become a target of war
Is it a fair war or unfair war?
Could not distinguish
Carry their backpack over the mountains
Even though the darkness of the night is covering
the moonlight

Without reducing his vigor
The Column marched
He was scared when he heard the order
To fight from the frontline, but forgot all the fears
With a bowl of meat

Based on courage and sacrifice, he attacked the
enemy like a moth to a flame
Even when the cruelty struck, the bullets
penetrated the chest
And entered the flesh, accepting his fate...
"I will go first"
Those who paid with their lives...

Let this war end
May our earth become peaceful
May the future of our next generation be beautiful
The fallen stars who were not allowed to shape
their dreams,
Are to shine brightly in the sky

All the brothers in blood,

Let us join hands and contribute to the
eradication of tyranny from the ground....

11 RANGERE GIVER OFFENTLIG VISNING AF TRO

Free Burma Rangers (FBR) består af mennesker med mange trosretninger og etniciteter, og alle er velkomne til at tjene sammen i kærlighed. For mange er Jesus kilden til den kærlighed, og dåben er en hellig visning af forpligtelsen til at følge ham og elske andre, som han elskede os først. Den 30. december 2022 besluttede 11 rangere at forkynde deres tro på Jesus gennem dåb foran mange andre rangere, instruktører og medlemmer af samfundet. For nogle er denne beslutning en, der vil blive fejret, når de vender hjem til deres lokalsamfund. For andre er denne dristige proklamation ledsaget af bekymring, når de vender tilbage til familie og samfund, der er fjendtlige overfor kristendommen. Alle udtalte med deres egne ord, at Gud rørte dem på en eller anden måde under FBR-træningen, enten gennem instruktørerne, fællesskabet eller bøn. Disse nydøbte rangere, mange som er unge, beder jer om at bede for deres helbred, deres familier og gentagne gange for deres land. Mere end noget andet beder de om fred for deres folk og deres fjender. Vær med til at bede for og lykønske disse fantastiske mænd og kvinder fra Gud!

Øverst til venstre mod højre:

Kant Nyar (Burma), John (Karenni), Thet Htoo Oo (Karenni), Nwye Nwye (Shan), Saw Lee Lu (Karen), Sender Htun (Karen), Bue Reh (Karenni), Saw Ney Htoo (Karenni), Saw Soe Doh Htoo (Karenni), Saw Blute Wah Htoo (Karen), Saw Ahde (Karen)

Modsat: Saw Ahde bliver døbt af FBR-præster.

VÆR GLADE I HÅBET,
UDHOLDENDE I TRÆNGSLEN,
VEDHOLDENDE I BØNNEN.

— ROMERBREVET 12:12 —

